

KAREL RÉLINK:

VÝVIN ŽIDOMARXISTY

S 20ti celostrannými i menšími ilustracemi
a textem.

PRAHA 1938.

NÁKLADEM VLASTNÍM.

15360
6

Tluče bubeníček,
tluče na buben
a volá na Židy:
„Alou, smradi, ven!
Nechcete býti vojáky,
nás ženete na bodáky!
Štvete národy
kati svobody!“

Tluče bubeníček,
rukou znavenou:
Kdy árijci spící
Židy vyženou?
Křesťan dře se - krize stoupá,
Židovi se břicho houpá
on je marxista!
Plivá na Krista!

Uši sv. Martina z Ildefonsu

Ve sbírce humoresek pod názvem „Šťastný domov“ (napsal J. Hašek, vydáno v Praze 1925), je mezi jinými také „humoreska“, ve které autor s úmyslem průhledným a přitom způsobem nadmíru surovým uráží city křesťanů hanobením církve a jejích představitelů.

Podobným lhavým způsobem může psát výhradně jen židobolševik a na takové zbraně je třeba vzít k sebeobraně rovněž něco mimořádného, silnějšího, ale pravdivého!

Každé uznané náboženství je v kulturních státech chráněno, ale pohledme na ochranu našeho křesťanského náboženství u nás, pod vlajkou „pokroku, demokracie a humanismu“, a na drzé útoky židomarxistů na city ohromné většiny našich občanů.

Autor výše uvedené knihy, po převratu v Rusku bolševický komisař, našimi židomarxisty do oblak vynášený humorista, ve své knize píše:

„Velká Černá sv. Markéta: potily se jí nohy na obraze, které olizovali věřící poutníci a z toho vzniklo pořekadlo:

„Vyliž si nohu, arcibiskupe.“ - A dále:

„V jeskyni u kláštera františkánů byla ještě jeskyně sv. Cecilie, kde mniši často „laškovali“ s blbým děvčátkem - a díky prozřetelnosti Boží porodila blbá pasačka chlapečka se šesti prsty na rukou i nohou, což zastínilo příjem ze svaté vody klášterní, kam mniši lili výkaly z kláštera a poutníci to pili...“

A jemný „marxistický humor“ pokračuje i v dalším líčení:

„Provisor řádu sv. Antonína ležel opilý jako pes...“

„Zakletý kocour nesnesl znamení kříže, z očí mu létala síra a oheň, přičemž křičel hlasitě: „Proklínám Ježíše! Živil se jedině sv. hostiemi. Kocour se chlubil, že podstrčil na útěku sv. Josefa s Pannou Marií do Betléma Ježíškovi pod nos v noci špetku čimeřice, takže božské pachole celou noc kýchalo...“ atd. atd.

Že ona „humoreska“ byla z „jisté strany“ objednána, prozrazuje další líčení, kde „Žid, chudáček, úplně hodný, nevinný člověk, je křesťanskými kněžími upálen!!!“

Uvádíme tuto namátkou vybranou „perličku“ z kupy jiných, po nás árijských a křesťanech židomarxisty házených a ničím nedoložených, z jejich tiskovin, popraskaných židovskou slinou za to, že Kristus o Židech řekl: „**Jste hnízdo ještěrek a hadů syčících - jste synové ďáblů!**“

Opatrnost a sebeobrana nám velí jít na hady rukou ozbrojenou - nejlépe s holí!

Čtenáře snad bude zajímat, co následovalo po vydání shora uvedených sprostot „humoristy“ J. Haška. Toto:

V témže roce, co tato Haškova „legrace“ nastoupila volně pout' po „vlastech českých“, kolportována pod záštitou židomarxistů a realistů, otevřena v Praze výstava obrazů „Zrcadlo Židů“ (známého českého výtvarníka Karla Rélinka) s pravdivými citáty ze židovského talmudu, které jsou ve všech velkých národech otištěny a znalci ověřeny!

Sprostota a ničím nedoložené nízkosti, hanobící naše náboženství bývalým židobolševickým komisařem, byly cenzurou jako nezávadné propuštěny - **ale naprosto dokázané pravdy ze zločineckého talmudu byly touže cenzurou i s obrazy zakázány!** To však ještě nestačilo!

Státní nāvladnictví dvakrát žalovalo árijského malíře Karla Rélinka, opírajíc svoji žalobu o § 14 na ochranu republiky!

V těchto srovnáních překvapuje nejvíce, že státní nadvláda nespokojivší se s osvobozením autora obrazů u samosoudce, žalovalo znovu u senátu! To se jednalo ovšem o Židy, tyto tajné i veřejné rozsevače rozvratných bolševických hesel ve všech národech, v první řadě slovan-
ských. Těm je ovšem nutno vyhovět a žalovat českého výtvarníka, který svými obrazy prstem na
řádění Židů ukazuje. Dodáváme, že témuž malíři byla v loňském roce (1937) znovu zakázána
výstava jeho obrazů protibolševických, pod názvem: **Židobolševismus - rudý teror**.

**Snad dnes, kdy všechny státy kolem nás shazují potupný chomout židomarxismu ze
svého jha, bude i nám konečně dovoleno říci hlasitě své mínění, třeba formou satirickou.**

Jsme sice jenom árijští křesťané, ale rádi bychom byli konečně pány ve svém domově -
bez štěnic! **Je povinností každého civilizovaného občana vyčistit od parazitů svůj příbytek.**

Motto:

**Naše vlast je bohatá na doly a lesy,
marxistické strany zas na Khony, Jaitelesy..
Bohatství je tudíž tam i tady! —
„Demokracie“ nás nechá chcípat hlady.**

Kouzelné zrození marxistické násady.

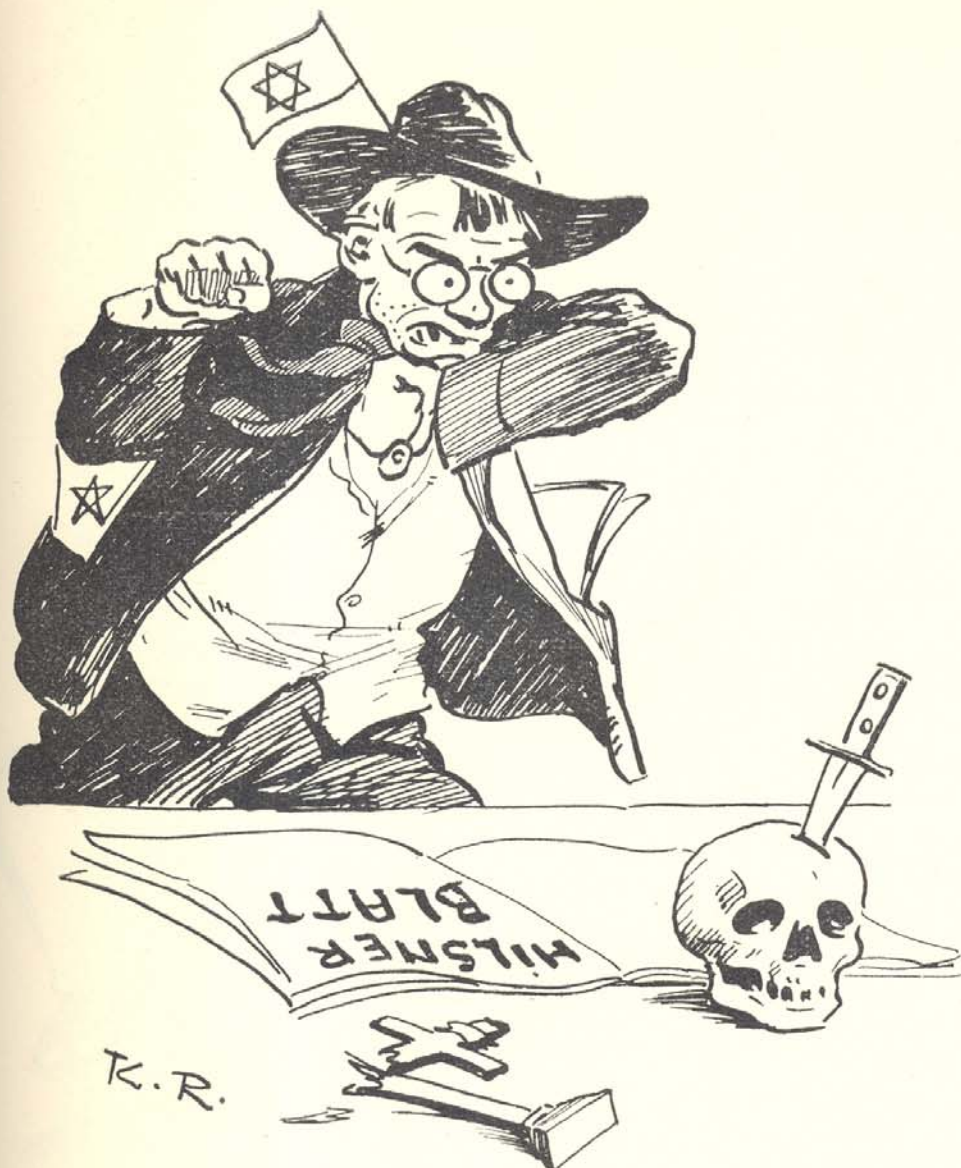
Kabbalistický křest marxistického pulce.

Vyvinutá marxistická buňka loučí se s milovaným
pěstounem na odchodu do světa.

Redakční marxistická „nezávislá“ prakse.
VOLEBNÍ HESLO :
„Kdo nás nevolí, je velký slon!!
Vždyť nás vedou: Gottwald, Maizner, Pereles a Khon“.

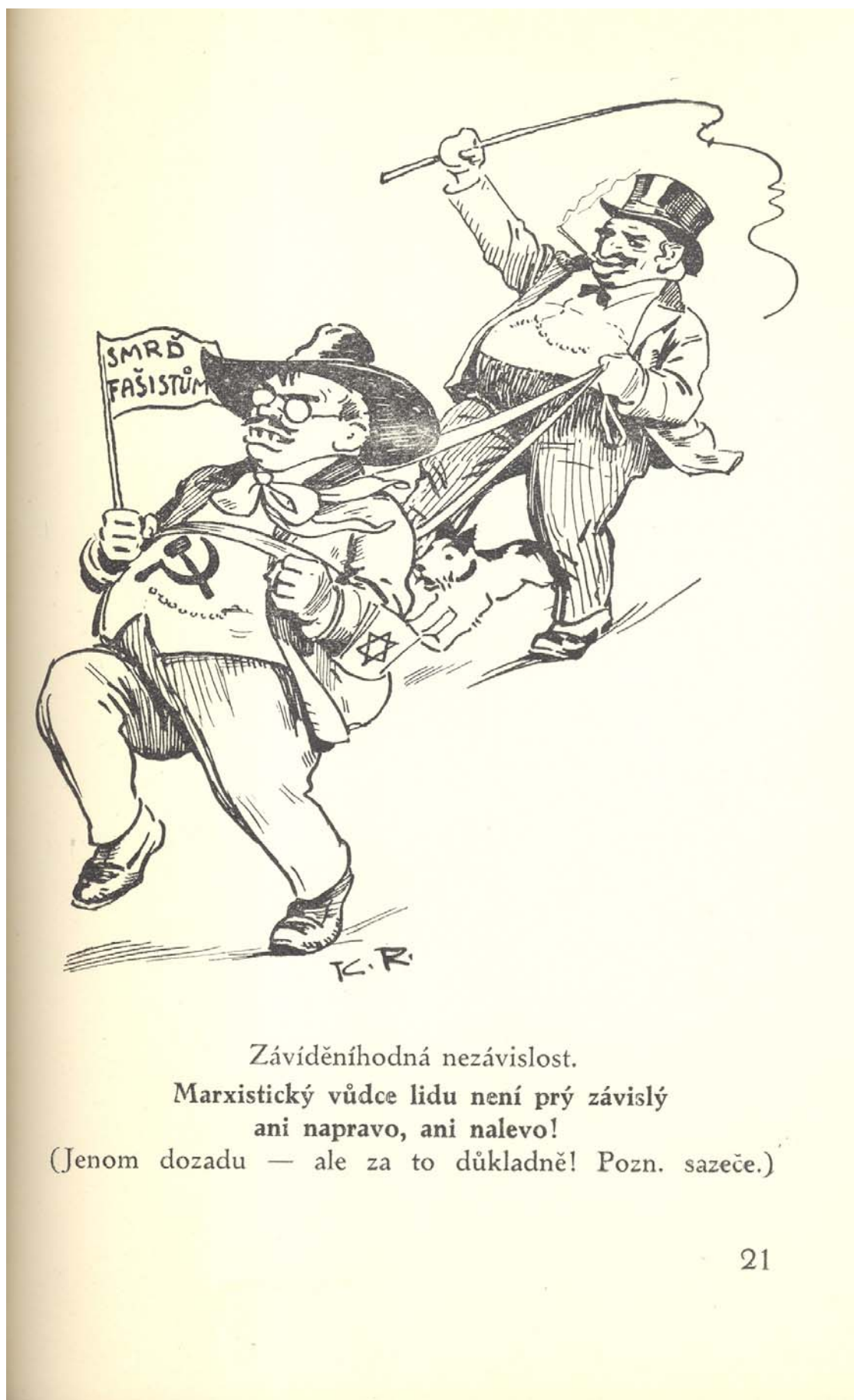

Marxista na tribuně:

„Až to všechno roztrískáme,
tak se budem potom dělit!“

„Nebude králů — nebude papežů!“

(Jenom Rothschild a druzí obržidi. Poznámka sazeče.)

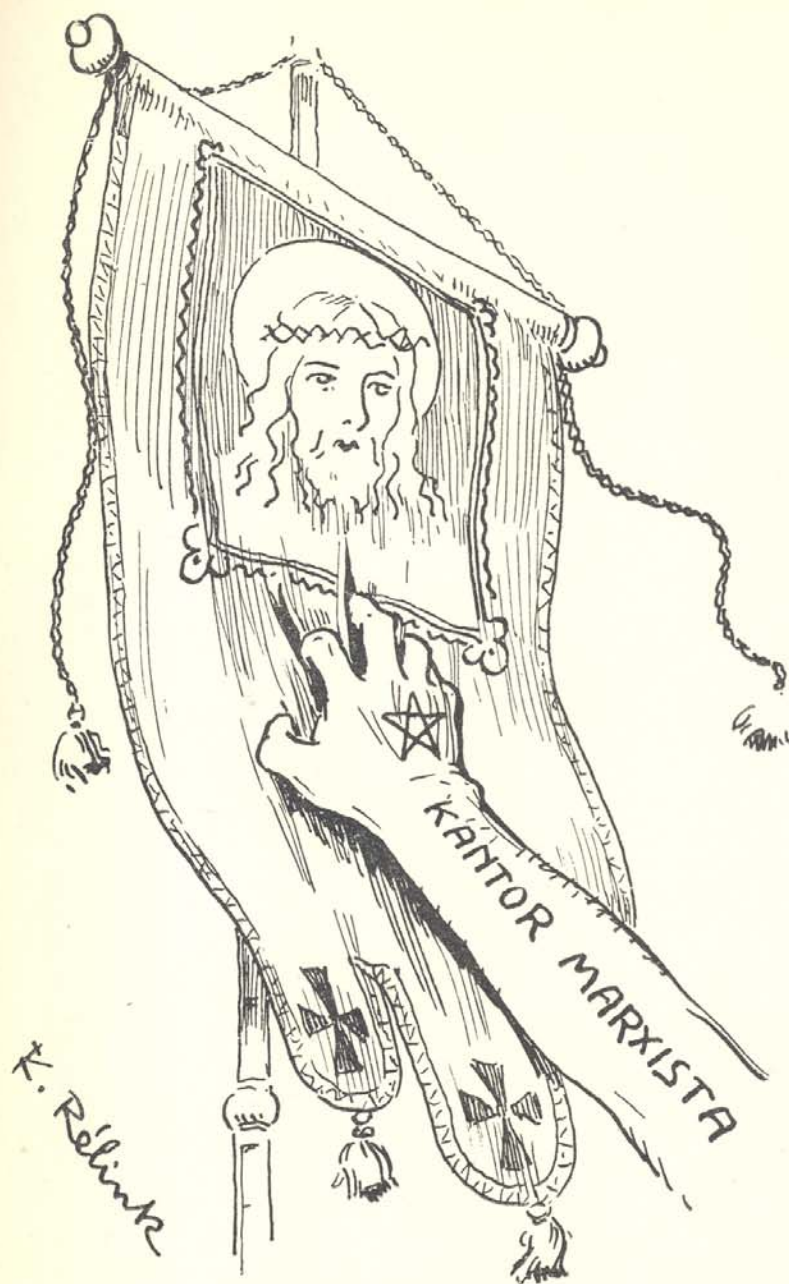
Záviděňhodná nezávislost.

Marxistický vůdce lidu není prý závislý
ani napravo, ani nalevo!

(Jenom dozadu — ale za to důkladně! Pozn. sazeče.)

„Ať žije volná láska!“
Zednářsko-vědecké prohlášení:
„Není rasových rozdílů!!“
(Když není — tak není. Poznámka sazeče.)

„Pryč s náboženstvím!“
(Ovšem jen s křesťanským, povídal ve škole pan učitel
„volný“ židomarxistický myslitel.)

„Vyrovnání třídních rozdílů“ —
jak mu rozumí židomarxisticko-zednářští vůdco-
vé lidu, kteří mají pro každou půlku své zadnice
jednu vilu.

Velmistr zednářské lóže:

„Heil Hilsner! — Nebýt našeho bolševického Ruska a dnešního rudého Španělska, tak by člověk neměl skoro co do huby“.

Bálek nebude více

Každý asi pokrčí skepticky rameny po přečtení tohoto záhlaví, a to tím spíše, když po slavnostním podepsání mírového návrhu Kellogova vypukla válka hned za měsíc - a jako na výsměch v jeho zemi, Americe, odkud tento posel míru k nám přišel a kterému sice ochuzená, ale „až do hrobu tmavého vděčná“ Evropa nadšeně jásala vstříc.

Není snad vážného důvodu pochybovat o dobrých úmyslech Američanových, ale Mr. Kellog, který nezná ani svou rodnou zemi (třebas onu vzdálenou, stále neklidnou její jižní část), měl by dříve poněkud bystřeji se rozhlédnout kolem sebe doma, v Americe severní, ve vlastním svém domově.

Chce-li, jako diplomat-mírotvorce, poctivě vidět, musí uznat nebezpečnou sílu a světovládnou moc mezinárodního židovstva právě ve svém domově!

My v Evropě až příliš dobře ji známe (viz např. krvežiznivou vládu Židů v Rusku a dnes ve Španělsku), s ostatními státy zápasícími proti lstivému, zednářskému židobolševismu, kšeftovnímu to výrobku rabínova syna, Žida Mardocheje-Marxe. Jak tento Žid rozuměl „vyrovnávání třídních rozdílů“ v národech (ovšem jen árijských!), vidno nejlépe z jeho intimního přátelství s jedním z největších pirátů, Židem Rothschildem.

Tato jediná ukázka nejlépe dokumentuje tajné spojení mezinárodního Židovstva. Je jednou z celé řady, kterou jasně osvětlují „Protokoly sionských mudrců“ (vydáno i v češtině).

Nesmírné obohacení těchto mezinárodních Židů, dnes již zjevně toužících po světovládě, se všemi těmi Rothschildy v čele, děkuje za obrovský svůj majetek hlavně válkám, revolucím a nejvíce válce světové, kdy nahromadili spousty miliard, přirozeně jen z kapes árijců!

Nikdo snad nebude tvrdit, že to vydělali na Židech! A tyto hromady miliard jsou koncentrovány v rukách mezinárodního Židovstva, lačně toužícím po nových válkách, aby nahromaděné zlato na bezpečné záruky půjčili na vysoký úrok těm státům, které sami Židé svým štváním do války vehnali za pomoci židozednářské diplomacie, pracující jen pro židovské cíle. Do rukou jim horlivě pracuje Židy uplacený, nebo jinak ovlivněný a ovládaný světový tisk, v jehož redakcích se to židovskými šmoky jen hemží. Němci mají pro tento druh přiléhavé jméno: Hetzjud.

Jak dovedlo mezinárodní Židovstvo s jejich „Alliance Israélite Universelle“ plamen světové války rozdmýchat, je dnes dobře známo zasvěcencům všech postižených států a valné části širší veřejnosti. Židovstvo zpočátku potají, ale průběhem války zcela zjevně pro ni jásalo a to i to drobné Židovstvo v pevném, tajném svazku se Židovstvem mezinárodním.

Milióny občanů v Evropě jsou tohoto jejich odporného komediantství svědky (u nás pořádáním rakušáckých válečných oslav od pomníku Radeckého se Židy vždy v čele!) a rovněž i fakta, že Žid s jeho bojovným štváním do války byl bílou vránou v poli - ale zato v bezpečném zázemí keřasil mezi árijci v počtu až zarážejícím!

Zdálo by se snad mnohemu demokratickému liberálovi toto židovské jednání směšným - a zatím to byl opak.

Směšní jsou Židům árijci, my, když za ně a pro jejich kšefty nastavujeme své zdravé údy, vracejíce se houfně zmrzačení, často slepí, ke svým ožebračeným rodinám!

Viděl někdo z války slepého Žida?

Žid po svých bojechtivých projevech v bezpečném zázemí frontě se lstivě vyhne ve všech

válčících státech.

Nuže, bude-li znovu nebezpečí války, použijme my jejich nám tak dosud dobře známé „zázemní“ bojechtivosti a utvořme ihned (než se rozutečou) čistě židovské regimenty bez jediného křesťana - árijce (nejvýš pár realistů a humanitářů možno k nim přiřadit). Veliteli židovských batalionů budou ti nejbohatší a nejznámější Židé - keřasové s Rothschildy et comp. v čele a tyto hrdiny, po gojimské krvi tak „vlastenecky“ toužící, vyprovodíme my, árijci, bezpečně na frontu - a v zázemí je ochotně zastaneme při těch všech armádních dodávkách a kšeftech (bez keřasování), které Židé vždy za každé války dělají v týle bojujících křesťanů.

Že by snad malý počet Židů na to nestačil? Nikoliv - slabší divise Židů zastaví „válečného běsa“ zcela hladce!

Vy realisté, komunisté a jak se všichni ti zakuklení židomilci jmenujete, nekřičte, že je to návrh mstivý, bestiální, směřující k vyvraždění „ubohého“ židovstva. Ani zdaleka!

Víte velmi dobře, tak jako my, že se Židům za takových okolností nezkriví ani o kudrnu více na jejich hlavách. Nepadne ani rána jednak proto, že učiní-li totéž se Židy nepřítel, Žid podle jeho tajných svatých knih (talmud, šulchan aruch) do svého souvěrce střílet nesmí ani ve válce! (K tomu on jen rozplameňuje nás, árijce) a za druhé: I kdyby stáli jen na jedné nepřátelské frontě, tudíž proti křesťanům, pouze Židé, celým světem tajně hýbající mezinárodní Židovstvo bezpečně se postará, aby ani výstřel se neozval (např. zamezí dopravu střeliva árijcům na frontu, jako to již učinili ve světové válce Rusům, vítězně postupujícím, a přinutili je tak k ústupu!). Židozdednářští diplomaté ve všech státech najdou již humánní cestičky, „aby válečné napětí“ povolilo bez krveprolití „vyvoleného národa“!

Je možná nějaká válka bez ulitých Židů v zázemí? Kdo by ji pak vyhrál?

Na to války nejsou a nikdy nebudou, aby krváceli jen Židé a obohacovali se z nich gojimové!

*Tento článek vyšel jako pozoruhodný
v německém překladu v berlínském listě
„Der Judenkennner“ 22.5.1935 s palcovým nadpisem
na první stránce: „Juden ins Feuer - Juden an die Front“.*

Jsme antisemity? - Nikoliv!

Lze s určitostí tvrdit, že málokdo se zamyslel nad slovem „antisemita“ a tím méně tuší, že je toto označení fabrikátem židovským, chytře Židy rozhozeným v národech árijských.

Židovští vůdcové dobře znají svůj „vyvolený lid“ s jeho děděnými rasovými sklony a proto vědí, že Židé dříve či později musí být vykořisťovanými árijci nenáviděni. Aby nebylo přímo prstem na Židy ukazováno, rozšířili nepřátelské označení všeobecně na všechny semity, (na národy, které samy Žida nemohou ani cítit), a to slovem „antisemitismus“.

Je k nemalé švandě každému pozorovateli, bystřeji kolem sebe vidoucím, jak upocený řečník na schůzi židomarxistů nebo šmok v jejich redakci zuřivě nadává palestinským Arabům - semitům, když se nechťejí nechat od Židů z celého světa přivandrovalých do jejich země okrádat o svou zaslouženou skývu chleba.

Takový Židy koupenny „vůdce lidu“ je samozřejmě skalním „filosemitou“ - ale chudákům arabským semitům nadává do ochraptění! Kontrolující Židé musí přece přijít ke svým peněžitým podporám, dávaným štědře svým marxistickým stranám!

Paušální název antisemita poznáme v jeho nesprávnosti a protismyslnosti uvedeným srovnáním, a když si dále uvědomíme, že četní národové (Turci, Arabové, Egypťané aj.) jsou semité - a ejhle! Všichni nemohou Žida mezi sebou ani cítit. Dnešní bouře Arabů proti nim v Palestině pádně to dokazují.

Přirozeně, že jejich živelný odpor není z důvodů náboženských, jak Židé rádi namlouvají gojimským národům, které svým řáděním „oblažují“.

Jsou tito všichni výše uvedení četní semité - antisemity?!

Nikoliv, jsou pouze **protižidovci** čili **antijudaisty**, právě tak jako my, árijští křesťané.

Nectnosti Žida nesnese klidně ani správně semitsky obřezaný Turek nebo Arab. Je známo z historie Turecka, že sám Mohamed nemohl se nikdy snést se Židy, a byl by tudíž (podle Židů) on, semita - antisemita!?

Židé vždy, kam do národa vnikli, usilovně a všemi prostředky se snaží uchvátit do svých rukou jeho politické vedení, aby jej rychle ovládli i hospodářsky a lehčeji jej vysáli a zničili, ač jsou všude v mizivé menšině. (Viz osud Ruska a dnešního Španělska s nesčíslnými popravami, zhovadilým mučením nevinných občanů - vše za pomoci židobolševismu, kterému jsou Židé všude při krveprolévání vůdci! Jména talmudistických zhovadilců a krvelačných zvrácenců byla již mnohokrát u nás tiskem uvedena, kupř. ve známé brožuře „**Hrobaři Ruska**“).

Pro tyto i jiné svoje „schopnosti“ jsou Židé nenáviděni nejen árijci, ale i semity.

Je kupodivu, že Židé, horliví hlasatelé a vůdci marxismu i bolševismu (dnes zcela zjevně v těchto rolích vystupující), ve své Palestině jich nezavedli. Tím oblažují jen národy, mezi které se vedrali. Rovněž je pozoruhodné, že proti nim bouřící se Araby nikde ve svých tiskovinách neoznačují jako „antisemity“. To jen když se ozve křesťan proti drzosti Žida, tak je ihned „antisemita“, a když se ozve proti Židovi, že jej okradl, tak je „nábožensky nesnášenlivý“!

Je zcela přirozené být protižidovcem a nikoliv „antisemitou“, vždyť my, árijští Slované, bráníme se pouze vůči nepřirozené, drzé rozpínavosti a dravosti hrstky Židů, kdežto ohromný počet semitů v cizích nám zemích nic zlého nám nedělá. Žijí klidně a v přátelství s druhými jinověrci, pokud je neujařmují a rovněž semitské Židy nenávidí (přesto, že sami rovněž jedí syrovou

cibuli a česnek).

Nás nutí k protižidovství vůči semitům-Židům pouhá sebeobrana, aby nás nestihl osud národů, rozleptaných židomarxismem a židobolševismem, této zlotřilosti, ovládané podzemním židozедnářstvím - a tomu se brání i ostatní uvědomělí semité!

Zamysleme se nad nejspinavějšími a největšími podvody a korupcemi, třebas jen u nás. Není švindlu ve velkém, není afér, aby v tom neměl prsty Žid.

„Pasová aféra“ – „Benzínová aféra“ – „Lihová aféra“ – „Aféra s válečnými půjčkami“ - Podvodné dodávky dek pro armádu – vyzvědačství proti státu (stále se opakující) a tajné pálení lihu - pašování valut, aféry politické (kupř. naše „Rukopisy“ - Žid David Kuh comp.), dále kuplířství, bankroty ve velkém (firma Rella - bratři Šebestyenové aj., kdy přišel stát o desítky milionů), obrovský švindl v kožním družstvu, a celá řada bez konce jiných šmejdů a zločinů – a schází mezi tou pyramidou lotrovin Žid?

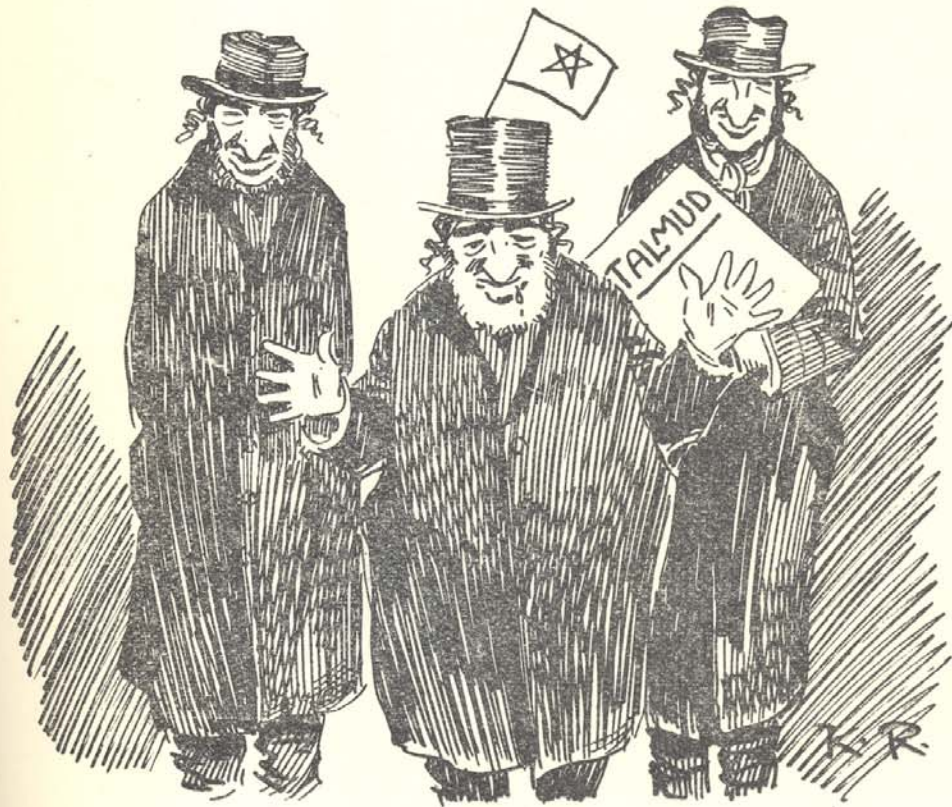
Kdo chce vážně po všech těch znovu denně se opakujících výkonech Židů tvrdit, že odpor k nim je z náboženských důvodů? Takový „humanitářský pokrovec“ tvrdící to je buď hlupák, nebo darebák! V prvním případě ať se netlačí na vedoucí místa v národě, kam jako hlupák se nehodí a v případě druhém patří i se Židy do koncentračního tábora, kde se může s nimi denně mazlit a „pokrokově“ vzývat talmudského Adonaye s Elohimem, když předtím hlásal volnomyšlenkářství!

Politické ani hospodářské vedení si od hrstky zednářsko-bolševické spodiny uchvátit nedáme, kdyby nám kázal „pokrok a humanitu“ třebas „*nejvyšší velmistr!*“ Otevřeně prohlašujeme: „**Nejsme antisemity - ale jsme protižidovci!**“

Prášivina v národě

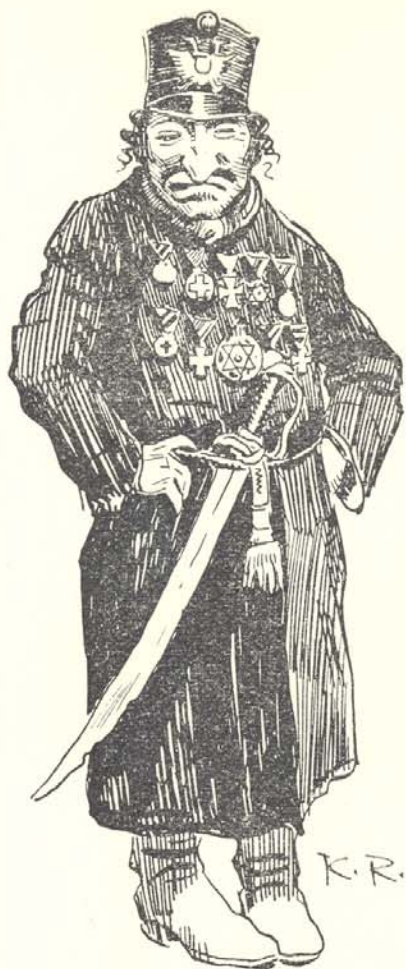

„Zlatou kapličku“ dal kdysi národ sobě. —
Dnes v ní tleská se kdejaké skobě,
skříženci a nebo bolševiku!
Hladem český herec hyne na patníku
budovy, již odkázal mu národ. — —
Žid se chechtá, až je z toho marod.

„Ve jménu demokracie“.

„Když nás všude vykopali,
přicházíme k vám — co spasitelé!
Celou cestu jsme si povídali,
že i řezníkovi líže ruku tele“.

„Já jsem Žid a kdo je víc?
Hloupý gojim neví nic,
jak ho pěkně za nos vedem.
Kšefty, válka — toť náš Eden!
Křesťan krvácí,
nám pro legraci!“

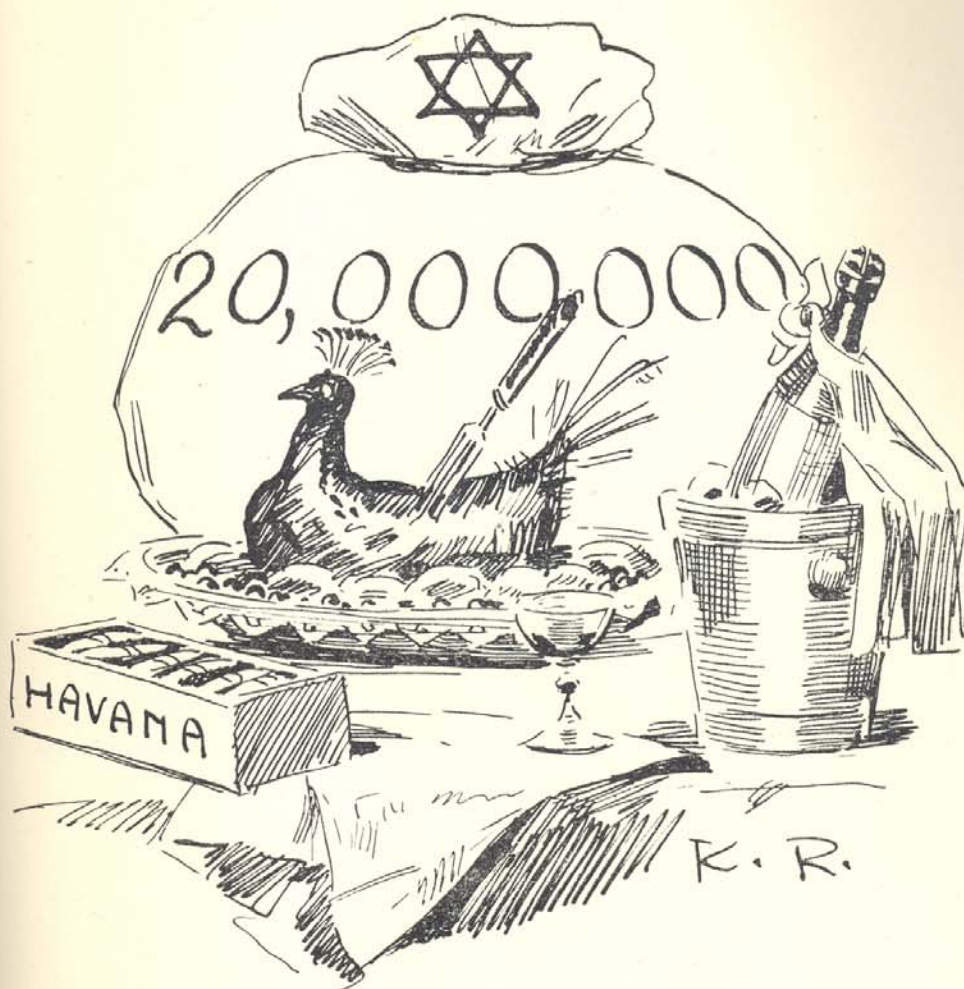
— — —
„Dodám vám vši, šavle, děla,
perte se — ať už je mela!“

„My budem bejt vládnout světem,
 ať je hezky — i pod parapletem.
 My jsme přeci „Národ vyvolený!“
 U nás nakupují všech gojímů ženy —
 však v Talmudu jsou jenom dobytek!“
 „Proto oni mají krisi a my nadbytek!“

„Nuž, Sokolíci — mužně v před!“
Ta máti Vlast když zavolá —
Žid prská kolem dokola!
„Vaterland“ je pro „hloupý lid“,
jež ve válce i míru dojí Žid.

„Sůl nad zlato!“

„Kdo demokratem není,
zpátečník je — vůl!“

Žid zde zhltнул zlato,
křesťan — líže sůl.

„Demokracie je diskuse!?“

„Bída že je? — Krise stoupá?
Jste vy ale horda hloupá?
Nám, Židům, stoupají jen akcie
a na vás národ Israelský naplije!“

Každá žába na rybníce kuňká.
Každý Žid je marxistická buňka.
Slizký úhoř, je prý vodní had —
také Žid je slizký — a špicluje rád!

Židozедnáři při práci.

„Že jste demokrati hloupi,
právo domovské Žid koupí
zde za maces, nebo cibuli.
Representace jsme, u vás v státě!
Perglera vám vymácháme v blátě —
sjednocenost Žid vám rozpúlí!“

„Fronta lidová“ — je vláda Židova!!

Křestan u Žida je modlár —
že prý vzývá Kříž a Krista!
Proto židobolševik a „Zednár“
košerák si na nás chystá!

Bánek z Jericha

Tento článek byl otištěn v Národní republice a Stráži Říše v r. 1931.

Dopis níže uvedený může být důkazem, že opravdu máme české Židy - a k tomu velmi „inteligentní a uznalé!“

Je-li tzv. český Žid obširnější ve svém písemném projevu (ovšem anonymním), je německý, rovněž anonymní Žid značně stručnější, ale v pomstychtivosti (čpící Schulchan Aruchem na distanc) poněkud náročnější. Přeje mi následující, německy:

„Děkuji Bohu, že je pro Vás již připravena cela v Bohnicích!“

Další dopis - jeden z mnoha - od „Čecha“ - Žida zde otištěný, čistě na stroji psaný, začíná již nadpisem velmi slibně:

Panu Karlu Rélinkovi.

Vole!

Promiňte, mistře, že používám tohoto slova, ale je to jediné, které Vás charakterizuje.

Vaše **Zrcadlo Židů** je snůška zhovadilostí závistivého křesťanského kumštýře, postrádající podkladu.

Zeptejte se křesťanských žebráků, od kolika dveří s prázdnou odejdou, nebo s „almuženkou“ - výmysl křesťanských humanitářů - a mohou-li Vám jmenovat jediné dveře židovské, kde by nebyli obdarováni. Žid žije podle zásady: „Leben und leben lassen.“ Najedl jsem se já, ty si aspoň lízni.

Kdo dává většinu peněz nemocnicím - nejmenován? Žid!

Krkoun křesťan nedá nic! Víím to po dvacetileté praxi.

Kdo byla lidská pijavice Stibůrek? Kolik vrahů je Židů? Kolik prostitutek je Židovek? Pamatujte si:

Člověk počíná teprve Židem!

Křesťan je člen rasy na vrcholu moci, zpupné, degenerující, zhovadilé a neschopné velkých činů. Jste banda závistivců, sžírajících se dnem i nocí touhou po penězích, které si nedovedete vydělat. Žid si je vydělává obchodem, a to obchodem poctivým a plivá na vaše řvoucí, uslintané huby, řvoucí: lichvář, podvodník a jiná slova, klasifikující jen vás. Kdo dělá větší počet podvodných úpadků? Podívejte se k obchodnímu soudu...

Naučte se žít, čestně žít, vole, zhovadilče, a nevím ještě, co by se na Vás hodilo. A buďte Vy tak ke státu loajální, jako ti Židé k republice. Kdo byl Falout, Novacki, aj. aj.? Židé platí daně, ale kašlou na vaši stranickou politiku. Jejich politika je jejich kapsa - **a o ten „stát“ se staráte vy, křesťané, vyžírači republiky, závistivci, hladovci a podlci.**

Máte-li dosti kuráže, ukažte tento dopis svým soudruhům, volům u Vás v redakci Vašeho „šajsbblattu“ a odpovězte mi na něj! To víte, jméno Vám nepovím, žaloval byste mně.

Ale odpovězte, můžete-li, sketo!

Staňte se člověkem, nezávidte Židům! Naučte se vydělávat poctivě peníze a Váš antisemitismus zmizí. Takhle jste nula, mazal, ale vytvořte velké dílo a až budete mít **plný žaludek a spravené boty, budete člověkem a přestanete být antisemitou - a volem!**

*Jeden z tisíců Židů podle náboženství,
ale Čech z přesvědčení, mající svůj stát a
vlast rád a pracující pro něj doma i v cizině.*

Na tento skvělý dopis ovšem tomuto talmudskému pisateli, Židu (vlastně podle jeho posledních řádek Židům) neodpovídám, ale přičiním k němu několik poznámek a dodatků našim čtenářům, aby talmudská „logika“ byla zřejmější.

Velmi špatně jsem se ovšem u nich zapsal uveřejňováním faktů o činnosti Židů jinde i u nás - ale hlavně vydáním svých obrazů „**Židovské zrcadlo**“. Kajícně svým čtenářům doznávám, že se mi talmudský textový obsah „**Zrcadla**“ rovněž nelíbí, protože je to snůška lotrovských židovských náboženských zákonů, které Židé pečlivě před námi utajují! Zveřejnění této knihy nasadilo patrně mnoho červů do židovských macesů a cibulí, ale zároveň prohlašuji, že podle židovských ideálů jsem se člověkem již stal, protože mám třikrát denně sice skromně, ale zcela uspokojivě naplněný žaludek, s neideálním objemem jeden metr a pět „čísel“ kolem pasu a to již dávno a vážím celkem, se **Zrcadlem Židů** v ruce, kolem 90 kg. I moje boty jsou dávno vyspraveny ze slušného honoráře z německého (lipského) vydání této Židům tak nemilé knihy – a budu je mít v pořádku i v budoucnu, protože se kniha nejen u nás, ale i v Německu setkala s velmi pochvalným přijetím a potěšitelným rozšířením! Vydělávám si tudíž na existenci na jedné straně způsobem nečestným, hanebným (u Židů), na straně naší způsobem poctivým, běžným, slušným jako autor. Škoda, že jsem se dříve nějakého Hilsnera nebo Hašileho nezeptal, než jsem svou knihu vydal, co tomu řeknou. Inu, stalo se.

Toto vyzpovídání se starostlivé Židy snad aspoň poněkud uklidní.

Stěžuje-li si Žid na domnělý útok na jejich kapsy, nemůže za to autor, že Židé onu knihu v obchodech sami tak horlivě kupují a žárlivě schovávají, aby si ji křesťan neprohlédl. Jejich „sběratelskou vášeň“ v tomto případě rozhodně neuznávám, ač souhlasím, že kniha přece je poněkud lepší věc než kosti a hadry, nebo pašování falešných válečných půjček k nám, obchod s prostitutkami křesťanských svedených dívek, zašantročených Židy do „masérských“ salonů, barů a jiných nevěstinců, což jsou vesměs „poctivé“ obchody, s kterými se Židé chlubí. O podvodech s pálením lihu v tajných palírnách a jiných projevech „loajálnosti“ k našemu státu nelze zde pro omezenost místa se rozepisovat. Kdo čte pozorně denní listy, pozná „přichylnost“ Židů k tomuto státu, který je zde hostí!

Dále prohlašuji slavnostně, že jsem přestal být již dávno „antisemitou“, ale jsem a zůstanu pouze protižidovcem, protože semité (kupř. Arabové, Turci aj.) jsou mně zcela sympatičtí už tím, že sami jako semité nemohou Židy mezi sebou ani cítit pro jejich „vynikající“ vlastnosti, které zajisté nemají s jejich semitským náboženstvím nic společného.

Židé znásilňují stejně semitské Araby jako pravoslavné Rusy a jiné národy, které vysávají s rozkoší podle svého Talmudu! Pokrytecká lež Židů, že jsou pronásledováni jen z důvodů náboženských, neobstojí u žádného, jen poněkud logicky uvažujícího pozorovatele jejich činů, např. v Rusku a dnes ve Španělsku, kde jsou sami pány a denně vyvražďují křesťany!

Rozvrat a požáry, vraždy a hrabivost, pomstychtivé ničení křesťanské kultury - tot' ona rudá stuha, táhnoucí se za „tolerantním“ Židem, kde se dostane svým židomarxismem ke státní moci!

Vraždí i semitské Araby, že se brání jejich hltavosti a dravosti ve své vlastní domovině, kam se jim Žid vedral.

V zájmu uklidnění velmi rozčileného Žida třeba dále připomenout, že mi není možno sle-

dovat žebráky a počítat, kolik dvouhalerů za den dostanou od Židů. Uskromňuji se fakty, že právě nejvíce žebráků nadělali z křesťanů Židé, jak je vidět i na venkově a o čem Václav Kosmák napsal řadu románů. Výtečně je popsal i Sokol-Tůma aj., komunismem nezatížení muži.

Angličan Sapper (vlastním jménem M. C. Neile) ve svém románu „Černá rota“ (vydal J. Voleský, Praha XII.) svádí zlo rovněž na Židy, hlavně jejich rozsévání anarchistických a bolševických idejí, směřujících ke zničení tzv. buržoá, ale vždy nakonec obohacující ty „nejhodnější“ lidi na světě – Židy!

Pak ovšem, **„když se najedli“ - mohou dát žebráku líznout!**

Když v nedávné kruté zimě vydělali židovští uhlobaroni (miliardáři z našeho uhlí!) těžké miliony, dali si do novin, že věnovali pražské chudině - pět fůr uhlí!

Tak se dělá laciná reklama! - a křesťanské děti mrzly!

„Krkouni křesťané prý nedají nic...“

Vzácný pan Žid tvrdí, že naše nemocnice, chorobince a jiné humánní instituce **vydržují vesměs „dobrosrdeční“ Židé a z našich křesťanských daní a obecních přírážek nejde na tyto účely ani haléř!** Měl by tudíž napsat našemu min. financí, radnicím a obcím, že naše árijské daně a přírážky někdo krade a že Židé nás v naší nemoci a ve stáří vydržují výhradně svými milodary a cudně zůstávají v přísném inkognitu! Jen tenhle pan Žid to na své souvěrce anonymně prozradil, že všechny ty desítky milionů jsou od Bely-Khunů, Trockých-Braunšteinů, Hilsnerů a jiných „cituplných“ košeráků. Velmi úslužně je nám za to nabízen vojenský zrádce Falout, Novacki a prý jiní špioni, ale skromně je zamlčován ten „cuk“ republičky „věrných“ Židů, téměř denně chytaných a ovšem „zcela nespravedlivě“ ze špionství ve prospěch cizího státu usvědčovaných - **a nemůže nám naprosto nic říci, kdo Falouta ke zradě sváděl a platil!**

Že jsou mezi souvěrci anonymního Žida např. kapitán Dreyfus, poručík Ullmo, plukovník rak. gen. štábu Redl (vlast. jménem Redlich) a jiní nesmrtelní „vlastenci“, to nesmí nikoho mýlit.

Nic nevádí, že Žid Eug. Gellert byl bolševickým špionem Bely Khuna proti „jejich Čsl. republice“, jak pan Žid chlubně tvrdí o našem árijském, křesťanském státě! Tento židobolševický emisař Khunův přišel k nám dodatečně do „své republiky“ znásilnit se svým šoférem slovenskou dívkou - ale byl, jistě zcela právem, u nás propuštěn na svobodu!

Že by Žid znásilnil Židovku, je ovšem neslýchané, ale vysvětlení lze nalézt ve výše uvedeném dopise pana Žida, kde připomíná důtklivě:

„Člověk počíná teprve Židem“ (např. Hilsnerem. - pozn. sazeče) a v **Židovském zrcadle** je to jasně naznačeno „velkým“ rabínem Bechaiem:

„Žid necizoloží, przní-li křesťanku, třeba sám ženat, neboť žena nevěřcova může se upotřebit!“

Že Židovky nejsou u nás prostitutkami a proč napsal jsem již dříve a jinde, ale že se ochotně živí prostitutí s těly oklamaných křesťanek, neví asi pisatel toho znamenitého dopisu, který má nám patrně otevřít oči, co je to vlastně u Žida „pocitivý obchod“ a čemu zcela neprávem naše křesťanské „řvoucí, uslintané huby nadávají“.

Rovněž předhozený nám lichvář Stibůrek není hoden rozvázat obuv velkozloděje Staviského nebo bratří Šebestyenů a jiných potomků Davidových, kterých má každý národ nadbytek! Pouze v rychlosti vybíráme aféry z nedávné doby, např. benzínovou, podvody v naší armádě s dekami, lihovou aféru, pasovou, „slavnou“ i za hranicemi atd. atd. Rozumí se, že o všech těch

„obchodech“ nemůže být vážně diskutováno, protože to všechno dělají souvěrci „pana Žida“ - jen z lásky pro „jejich stát, který mají rádi a pracují pro něj doma i za hranicemi!“

Bilance tajných lihovarů, hlavně na Slovensku, téměř denně objevovaných, jak nedávno psala i Národní Politika, je patrně čistě soukromé, poctivé podnikání „vlasteneckých“ Židů a čsl. finanční úřady by už jednou konečně s tím slíděním měly dát Židům pokoj. „**Vždyť je to jenom obchod - a poctivý obchod!**“ jak v dopise zdůrazněno a „**my to Židům závidíme, že si tak poctivě neumíme vydělávat!**“ Žid dělá všechno poctivě a spravedlivě! **Proto nadává všem křesťanům**, že jsem uveřejnil jejich tajný náboženský zákoník! Zato moji ostatní souvěrci přece nemohou.

Pokud mají křesťané na Václavském náměstí ještě dva, nebo tři obchody a domy ve svých rukou, tak je to od nich „**krkounství a vyžírání republiky**“, jak jsme se dočetli.

Jsem přesvědčen, že shora uvedený židovský dopis mnohý čtenář si pozorně uváží, aby si uvědomil, jak mnoho „oprávněných stížností“ má k nám „republice vždy věrný“ Žid. Je v něm obnažená duše talmudského Žida, která se v nestřežené chvíli vzteku dala cele poznat.

Je to i doklad k názorům tzv. „antisemitů“, kteří o sobě duchaplně tvrdí, že mají vůči Židům své stanovisko „čistě akademické“ - zatímco „**Žid na křesťanskou závistivou, řvoucí, uslintanou hubu plije přes ‚svatý‘ svůj Talmud**“.

Nakonec připomínám, že podle Talmudu vskutku není mezi Židy vrahů - **pokud nezabíjí své souvěrce!**

Bratři Harrari v Damašku sice usmrtili pátera Tomáše, Hilsner také zabil Anežku Hrůzovou (byl za to dvakrát odsouzen!), rovněž Mendel Bejlis v Kyjevě zabil hochu Juščinského, Abraham Buchsbaum a Lejba Braun v Tisza Ezlar v Uhrách podřezali křesťanskou dívku (konstatováno poslancem Schneidrem v rakouském parlamentě) aj. více - **ale to nejsou žádní vrazi, protože zabili pouze křesťany** (přesto, že byli soudně usvědčeni!)

Nemohou být (ovšem u Židů) vrahy Trockij-Braunštein, ani ta celá krvelačná smečka s Jankelem Jurovským, úkladným vrahem celé carské rodiny ve sklepě, za noci a bez soudu!

„Svatý“ Talmud smyje vše!

Zemné síly

K dopisu (historickému dokumentu), který níže uvádíme, není. zajisté třeba dlouhých vysvětlivek v porovnání o středověkém, nebo dnešním „pokrokovém“ postupu rasy, která si po dlouhá staletí určila za jediný cíl ovládnout národy jich rozvrácením revolucemi, spolu s rozleptáváním křesťanského náboženství a ničením národní tradice.

Jsou to Židé s jejich nebezpečnými, potměšilými systémy, a tato usilovná snaha k našemu zničení nedoznala v metodách žádné změny, naopak vyvrcholila v jejich vítězství všude tam, kde se lid dal obloudit jejich bolševismem - zkrátka každým židomarxismem (který patří k jejich zednářským rafinovanostem), aby zaseli mezi árijce zdivočilost a nemravnost, smutný to vždy následek úpadku křesťanské morálky v národech. Tím je bezpečněji ovládnou s předcházejícími demagogickými sliby, aby z nich nakonec utvořili jediné stádo proletářů, závislých jen na nich a poslušných k vyvražďování vlastních svých lidí, zatímco Židé se obohacují z jejich krvavého potu. Krvelačný sklípkan, zednářstvo, potřebuje ke své činnosti ovšem i tzv. „árijce“, které si připoutá rovněž sliby, a nastrkuje tyto zrádce vlastní krve do vlivných míst, k usnadnění tajných svých plánů, aby hned zpočátku Žid neodrazoval i ty, kteří mají k němu oprávněnou nedůvěru.

Moderní „humánní“ a „pokroková“ doba (židozednářská) pádně dokazuje, jak si židovská rasa představuje svoji odvetu za „středověké bezpráví“, když se jí dnes dostane lstí politické vedení do rukou. Řeky krve křesťanů provázely a dosud oblévají nohy talmudských jejich „osvoboditelů“, kteří si staví vítězný piedestal z pyramid mrtvol, sadisticky denně vražděných obětí za to, že jejich talmudským ideám uvěřili.

Šílená krvelačnost Bely Khuna a jeho souvěrců v Maďarsku, krvavé bouře v Německu, rozpoutané položidem Libknechtem a Židovkou Rosou Luxemburovou, jako v Mnichově Židem Lewieniem a stále se opakující hromadné vraždy v Rusku a v dnešním Španělsku, nemohou nechat v pochybnostech nikoho, kdo chce vidět, že vůdci a inspirátoři těchto satanských zločinů jsou vesměs Židé, nesoucí toto „spasení“ křesťanům - vždy a výhradně jen křesťanům! Ve své Palestině komunismus a anarchismus nezavedli!

Proč? - Vždyť jsou to jediné Židé, kteří tato „spasitelná“ hesla a ideje bolševismu rozšívají mezi národy jiného náboženství a rasy.

Věty zde uvedeného starého židovského listu svítí v soumraku nešťastného, deptaného ruského národa rudým písmem znovu a dnes tím intenzivněji před našima očima. V dnešní „pokrokové“ a „humanitářské“ době jsou výstražným pokynem, abychom se učili z historie a prohlédli konečně tu pečlivě před námi skrývanou pravou duši Žida - **která se za staletí v ničem nezměnila a díky jejich Talmudu ani změnit nemůže!**

Židé jsou zcela prosáklí svým utajovaným náboženským zákoníkem, který úplně hoví jejich rasovým sklonům a ponouká je v šílených snech o nadvládě Židů nad národy árijců, za každou cenu!

Židé se po staletí nezměnili - pouze my, árijci, se měníme a ztrácíme pod jejich hesly „pokroku“ a lžihumanismu svou národní hrdost, sebevědomí, a s vírou i křesťanské zásady, které právě v rodinném našem životě byly nerozbornými tvrzemi - a na ty Žid vždy a všude nejvíce útočí (filmem, divadlem, literaturou), zatímco sám je ve svých zásadách neústupný a nemění ničeho ze svých středověkých náboženských tradic - a právě ve vlastní své rodině!

Nešťastné Rusko bylo příliš málo o Židech informováno, široké vrstvy lidu byly příliš dlouho plánovitě či lstivě otravovány nebezpečnou literaturou a hesly. Tolstoj, nástroj Židů (manžel Židovky) pracoval ke zkáze vlastního národa, aniž to tušil, svým židozедnářským heslem: „**Nebráňte zlu!**“

Tolstoj do nebe našimi realisty (a tím Židy) vynášený „apoštol lidu“ (v Itálii dnes zakázaný) byl právě jedním z nástrojů „Temné síly“, která tiše se ploužila za jeho literárním štítem - aby nakonec Židy vyvolanou světovou válkou (mezinárodním židozедnářstvem) zdecimovaný, mravně rozvrácený křesťanský národ přepadla, talmudsky vyvraždila a vyloupila až do dna, aby se nám, ostatním Slovanům, nad židovskou „pokrokovostí“ otevřely úžasem oči!

V Rusku pracovalo neslýchané heslo: „Nebráňte zlu“ - u nás „humanismus“! Je to v jádře totéž - pouze firma židovského obchodu se chytře přemalovala! Nuže, přečtěme si zmíněný historický dopis Židů - a **buďme „humanisty, jak zákony kázaly nám!“**

Když r. 1488 prozíravý král francouzský Karel VIII., postřehnuv nebezpečí ze strany přistěhovalých Židů pro svůj národ, vydal rozkaz, dle něhož Židé žijící v Provincii měli buď přijmout křesťanství nebo opustit zemi, tehdy se Židé obrátili ke svým souvěrcům v Cařihradě listem ze 13. ledna r. 1489, prosíce o radu. V listopadu téhož roku došla odpověď od cařihradských Židů, jež je charakteristická svou podlostí, že ji uvádíme doslova:

„Milí bratři v Mojžíši, obdrželi jsme vaše posláni, jež nám zvěstovalo o neštěstí, jaké vás stihlo.

Jsme hluboce zarmouceni touto zprávou. Mínění velkých rabínů je toto:

Pravíte, že francouzský král nutí vás přijmout křesťanství. Pokořte se a přijměte křesťanství co násilí, ale zachovávejte i nadále zákon Mojžíšův v srdcích svých.

Pravíte, že vám chtějí vzít váš majetek. Učiňte ze svých synů kupce, abyste postupně odňali majetek křesťanům.

Pravíte, že křesťané útočí na váš život. Učiňte ze svých synů lékaře a lékárníky, aby mohli ohrožovat a ničit životy křesťanů.

Pravíte, že boří vaše synagogy. Učiňte syny své křesťanskými duchovními, aby mohli bořit křesťanské chrámy.

Pravíte, že vám působí nepříjemnosti. Učiňte z dětí svých advokáty a soudce a oni podrobí si góje a pomstí vás!

Vyplňte tyto rozkazy, které vám udílíme a přesvědčíte se, že jsouce teď poníženi, budete brzo na vrcholu slávy.

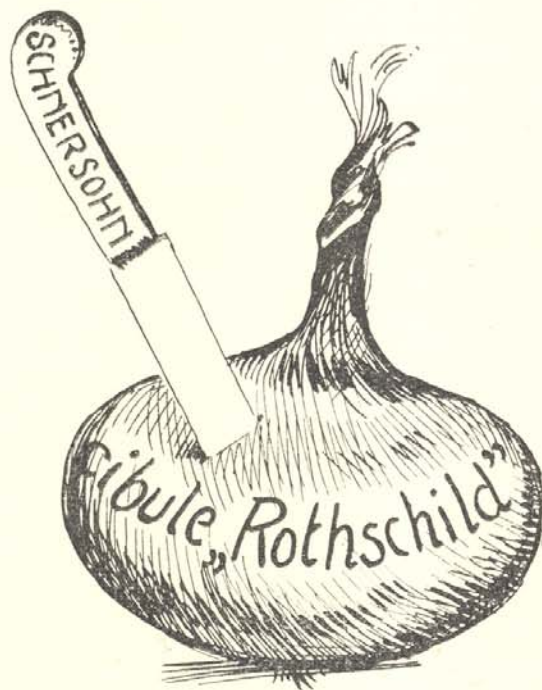
Podepsáno:
Kníže cařihradských Židů
21. listopadu 1489

Kdo se rozhlédne po dnešních poměrech bez židomarxistických „brýlí mámení“, pozná s údivem, jak se vyplnily pokyny dané Židům v 15. století jejich náboženskými vůdci.

V Rusku a dnešním Španělsku, kde se Židé jako vůdci dostali k moci - tečou řeky árijské krve, hoří křesťanské chrámy, **ale ani jediná synagoga!** Sadistická pomsta, Talmudem diktovaná, slaví orgie, jaké neznají dějiny lidstva!!

Vítězství temných sil!

(Židovský dopis citován z knihy:
N. A. Boutmy: „**Kabbala, sekty a tajné spolky**“.
Vydáno v Praze 1925 u V. Kotrby).

O asimilaci Židů v národech

Židovské, (tj. socialisticko-realistické listy) a vůbec listy u nás vydržované nebo dirigo-
vané Hradem, rozplývají se nadšením nad Židem (z křesťanů zbohatlým), který z vypočítavosti
a na laciný efekt hodí posměšně pár korun mezi gojimy, aby byl pak ve všech zmíněných listech
plným jménem jmenován i s firmou svého kšeftu. Žid má lacinou reklamu a chechtá se nad svým
Talmudem tomu ubohému stádu gojimů, kteří s bulíkem na nose čtou o dobrodincích Židech -
a věří tomu!

Židům zaprodané nebo za inzeráty jim sloužící listy také v letošních krutých mrazech ví-
tězně roztrubovaly (psáno v r. 1929), že jistý židovský uhlobaron daroval dvě fůry uhlí chudým
lidem, ale zarytě mlčely, že židovští velkoobchodníci s uhlím vymohli si napřed (na úkor křes-
ťanských obchodníků) přednostní právo k hromadné skládce na nádražích a tím si napřed již za-
jistili rychlý rozprodej svého uhlí jak na vagony, tak i v malém!

Co to bylo za obrovský kšeft pro několik Židů, ví každý, kdo si na ony dlouhotrvající
mrazy vzpomene.

Zná někdo z čtenářů jediný případ omrzlého, nebo dokonce u nás zmrzlého Žida? Křesťa-
né však umrzli, jak známo z denních zpráv, v mnoha případech!

A to se stalo v zemi tak bohaté na dříví a uhlí, jako je naše vlast – ale všechno toto pří-
rodní bohatství je v 99 % majetkem židovským!

Zmíněné žurnály, Židy „ovlivněné“ mlčely, kdo byl hlavním „machrem“ (jako v každém
švindlu) v nastalé uhelné kalamitě a veřejnost nemá se dozvědět, kdo byl příčinou zdražení
v drobném prodeji o 1,- Kč na putýnce hnědého uhlí!

Židorealisté a s nimi židomarxisté by snad mohli ve svých „nestranných“ listech národu
říci, kdo to vydělal nespočetné miliony na uhlí, v naší zemi uloženým – ale patřící téměř úplně
Židům, ovšem dobývaným vesměs árijskými horníky!

Kdyby to uhelné bohatství bylo majetkem árijských křesťanů, první by křičeli Židy pod-
placení socialističtí vůdcové o jeho vyvlastnění a zestátnění – avšak zde se jedná o boháče Židy
a proto ani neceknou přesto, že velmi dobře znají takové Rothschildy, Guttmany, Weinmanny,
Petschky, Sonnenscheiny et comp.

Ti podaření „ideální“ vůdcové chudého dělnického lidu měli by se na schůzích udřených
kovodělníků a havířů zeptat, kolik mají mezi sebou v dolech horníků, nebo u železářských pecí
dělníků Židů!

To by ovšem otevřelo rázem oči jejich voličům, kteří neviděli např. sedřeného horníka
Žida ani v muzeu rarit ve špiritusu.

Mohou však vidět (ale musí mlčet) Židy uhlobarony a majitele hutí v nejpřednějších
(a ovšem i nejdražších) světových lázních, i s Rebekami nádherně vykynuté, s příslušným množ-
stvím briliantů v nezbytném autu – hlavně po nezdařených dělnických stávkách, které jen jim
jdou k duhu!

Na těch Židě vydělají nejvíc, aby z podařeného kšeftu dali trochu „na stranu“ (jako bak-
šiš) „nezištným“ a za chudý pracující lid „až do roztrhání se bijícím“ vůdcům proti „brutální nad-
vládě velkokapitálu“ - ovšem jen toho křesťanského!

O miliardáři Rothschildovi a druhých obržidech, dusících se ve zlatě, neslyšíme my, árij-

ští křesťané, od marxistů nic! Ale útoků na křesťanské továrníky s pustými nadávkami mají žido-socialisti ve svých listech habaděj. Kdyby kupř. byl Baťa obřezán, má od nich zaručeně pokoj, třebaš by byl, jako Rothschild, mnohonásobným miliardářem - jen kdyby jedl, jako on, košer macesy a modlil se z Talmudu!

Již toto je malou ukázkou, jak vypadá asimilace Židů v národě, z něhož tyjí, ale který soustavně vysávají, protože není jejich rasy. To Talmud jim nejen dovoluje, ale přímo příkazuje. „Srdečné“ přilnutí k národu, ve kterém se Židé zahrnili, dokumentuje však nejlépe jen namátkou vybraných dalších několik případů.

Katastrofální klesání franku za nedávné vlády francouzského min. předsedy Heriota je zajiště dosud v dobré paměti. Celý svět sledoval tuto nastávající pohromu vítězné Francie, nejbohatší země. Odvrátil ji od svého národa jedinež árijec Raymund Poincaré, v nejkritičtější době znovu opět zvolený ministerský předseda. Kdo nejvíce z klesajícího franku bohatl, byli ovšem burziáni. Jako všude, jsou jimi i ve Francii Židé. Kdo francouzskou měnu tehdy zachránil? - ovšem že árijec, poctivý Francouz! A kdo je Herriot? - kříženec Žida! Vidíme to dnes i v Německu. Jakmile byli Židé vyhnáni z burzy - říšská marka se ani nehnula! Židé čachrují bezcitně s osudem národa, v němž za usilovné práce židozedenářů vyšplhají se k vůdčím místům ve vládě, aby svým spoluvěrcům, věčně nenasytným, vydatně pomáhali cpát jejich bezedné kapsy, třebaš přes pyramidy mrtvol důvěřivých árijců, „jejich krajanů!“

U nás z vlivného hradního místa padla kdysi věta: „**Židé jsou schopnější než my!**“ (tj. křesťané). Zeť tohoto hradního Šalamouna dokázal to opravdu skvěle, když později svému tchánovi „vybral“ všechny jeho „úspory“ ve Švýcarsku ulité!

Protože u nás napsat pravdu o Židech znamená „přečin proti republice“ (§ 14. dráždění menšin), nemůžeme zde více pomáhat „pravdě, aby zvítězila!“ Pokračujme o dalším „splnutí Židů v národech“ jinde.

Krátce před světovou válkou byl ve Francii (tudíž v zemi, chovající se k Židům až příliš shovívavě) odsouzen k degradaci a vyvezení na Ďábelský ostrov námořní nadporučík francouzský jménem Ulmo - pro zločin nejčernější: vojenská zrada vlasti (za peníze) ve prospěch nepřátelského státu!

Kdo byl tento „francouzský“ vlastizrádce, jako před ním kapitán Dreyfus?

Jeden i druhý – Žid!

Za zmínku stojí, že velezrádce Ulmo (pod tíhou důkazů se před soudem přiznal) ve své opuštěnosti na Ďábelském ostrově dostával z Francie stále dary od Židů, pravidelně každý měsíc, ale stalo se cosi zvláštního.

Ulmo, zkrušen samotou, požádal katolického kněze, na ostrově žijícího, o náboženské křesťanské knihy, horlivě je pročítaje - a dal se později pokřtít.

Jakmile se však zpráva o pokřtění Ulmově dostala z ostrova do Francie - podpory Židů naráz ustaly, jako když utne!

Tito „francouzští“ Židé ve své „asimilaci“ nezapomněli na vlastizrádce - **pokud byl Židem!** Ale jakmile seznali, že se stal z přesvědčení křesťanem, bylo po soucitu!

Jak se rovněž „asimiloval“ (ve starém Rakousku) pověstný plukovník rakouského generálního štábu Redl, je dostatečně známo.

Prodával vesele vojenské plány „své vlasti“ nepříteli, až jej stihla Nemesis.

Vlastním jménem jmenoval se Redlich a byl pokřtěným Židem! (Talmud dovoluje Židovi křest, není-li upřímně míněn!)

Ukončeme však zatím tento jinak nekonečný, stále pokračující řetěz důkazů o „splynutí“ Židů s domácím národem případem jejich souvěrce, Židovstvem tak slaveným.

Je to Adolf Crémieux, zarytý talmudský Žid, který rovněž pomocí zednářstva stal se (již před válkou německo-francouzskou r. 1871) ministerským předsedou francouzským. On je zakladatelem a tvůrcem pevného spojení Židů na celém světě, spojení politického, které organizoval ve známé „Alliance Israélite universelle“.

Také tento Žid tak se „asimiloval“ s francouzským národem, k jehož ovládnutí se domohl známou židozednářskou lstí (jako v horším ještě případě Žid Braunštein-Trocký v Rusku), že ve své závěti určil, aby na jeho hrobě byl pouze tento nápis:

Adolf Crémieux, zakladatel „Alliance Israélite universelle“.

Není tam ani zmínky, že byl francouzským politikem, ani slůvka, že byl ministerským předsedou!

Těmi hloupými gojimy jako pravověrný Žid hluboce opovrhoval. Za svého života hrál s nimi komedii jen proto, aby cynismem jen Židu vlastním pomáhal vydatně v ničemnostech, ba zločinech svých souvěrcům! (Viz rituální vraždu mladého kapucínského mnicha, pátera Tomáše, v r. 1840 v Damašku, kde jen jeho osobním zásahem oba vrahové, bratři Harrari - Židé - kteří se k rituální vraždě přiznali, byli za židovský úplatek tureckými úřady z vězení propuštěni.) Crémieux stal se krátce nato francouzským ministrem spravedlnosti, aby za jeho úřadování podivným způsobem zmizely z justičního paláce všechny úřední doklady o tomto židovském zločinu z nábožensko-talmudského podnětu. Celá událost je zachována v knize „Les affaires en Syrie“, kterou rakouský poslanec Schneider předložil ve své řeči sněmovně.

I tento Žid, Crémieux, starající se jako francouzský ministerský předseda výhradně jen o všechny své souvěrce v celém světě, **ani při umírání „na svoji francouzskou vlast“ nevzpomněl! - právě tak jako ostatní Židé ve všech zemích na celém světě!!!**

Citát z Talmudu:

„Bližním Žida je jen Žid!“

Desjardins:

„Žid vděčnosti k národu, který jej pohostinně přijal - nezná!“

„**Bojáci - vojáci malované děti?**“

Autor knihy L. H. s výše uvedeným titulem (před válkou vydané) jistě neměl na mysli při psaní své knihy o „malovaných dětech“ děti Izraele!

Je kupodivu, komu a čemu slouží i velké, tzv. české a k tomu „národní“ deníky, otiskující každou chvíli naprosto nedoložené, ale tím víc upoceně chvalozpěvy na Židy, nedávno opět na Židy-vojáky!

My, miliony árijců, známe ze světové války pouze Židy Čehony, Židy udavače, Židy koše-ráky (viz probodnutí českého vojáka Valenty Židem Bondym na rozkaz židovského obrlajtnanta na srbské frontě, když ho měl svázaného na zemi, tudíž zcela bezbranného!). Dále zná celý svět rakouské i německé Židy ulejšváky a my, v Praze, velmi dobře si pamatujeme k tomu všemu Židy demonstranty a provokatéry!

Že se ti různí, podepsaní i anonymní Židé, nebo jejich lokajové usilovně snaží zařadit Židy do řad vskutku bojujících vojáků, není za dnešních poměrů u nás nic nepřirozeného - protože „pravda vítězí“ jen u árijců-křesťanů! U Židů se poslušně uhne doleva! Přesto sotva je znám případ v boji raněného Žida legionáře, Žida válečného slepce, i když židovský baron Rothschild vydal svým nákladem tlustou a několik kilo vážící knihu:

„**O hrdinství Židů za světové války**“, kterou vytištěnou ve všech evropských jazycích dává zadarmo státním knihovnám!

Logicky uvažujícího občana zajisté ihned napadne, že tato obětavost jistě sleduje určitý cíl, který s „vítězstvím pravdy“ bude - jak se říká - na štíru, protože pravdomluvnost není židovskou ctností.

Naše české deníky v úloze humanitářských amplionů pokládají za svoji nezbytnou povinnost uveřejňovat v určitých intervalech jakési „pokrokové injekce“ ve formě židomilských článků, aby se český čtenář snad nedomníval, že Žid na vojně scházel. Bůh chraň!

Ano, Žid byl na vojně všude, kupř. jako „regimentsarzt“, kde se jednalo o vyházení nemocných nebo raněných křesťanů ze špitálů, aby se tam mohli nasadit zdraví Židé. Rovněž mezi veliteli zásobovacích oddílů a mezi „rechňáky“ byl každý druhý Žid - zkrátka v zázemí všude, kde byla „vožírka“ a dalo se „něco vyvlastnit“ a odkud se mohli křesťané vyhánět do pole, aby „rakouští 14ti karátoví obřezaní vlastenci“ mohli pohodlně rozprostřít své vnady za frontou.

V nedávném židomilském článku „českého vlasteneckého“ deníku, nadepsaném „Židé jako vojáci“, byly i historické „pravdy“ o Židech, kupř. Napoleonův maršál Masséna byl „prý“ také Žid!

Takové „prý“ je. čistě talmudský knif - nic se tím pozitivního neříká, ale čtenář má být uveden v pochybnost. Toto záludné, ale dnes již průhledné „prý“ často uvádí židozedenářský známý španělský spisovatel Blasco Ibáñez, u něhož byl Krištof Kolumbus „prý“ Žid a na jeho velitelské lodi Santa Maria byl „prý“ ještě jeden španělský Žid (!?) a tím „prý“ mohou Židé právem tvrdit, že je Amerika jimi dobytá a jejich domovem!

Když se děly již dávno více méně zdařilé pokusy Židů o zfalšování bible – proč by se nemohla jimi falšovat i historie mladší a tím i „naučné“ slovníky? Podle Talmudu „**Bůh dal svět Židům a co na něm je, patří Židovi!**“

Ale je zde jeden háček - ústní podání, čili tradice, a to lze ztěžka překrucovat, když milio-

ny křesťanů v celém světě znají již talmudskou lživost Židů za války i po ní, hlavně v nešťastném Rusku a dnes ve Španělsku, tak zvířecky Židy vyvražďovaných křesťanských zemích, vysátých až do dna. Před neslychaným řáděním Židů v zemích, kde lstivě se zmocnili vlády, ustupují stíny Nerona a Caliguly skromně do pozadí. Zde vskutku mají Židé primát!

„Moderní“ a „pokroková“ doba, díky Židům, tyto pohany nadmíru „humanitářsky“ přetrumfla takovým Braunšteinem-Trockým, Apflbaumem-Zinověvem, Nachamkesem-Šteklovem, Lewinem, Mosesem-Uritským, Sobelsohnem-Radkem, Efremovem Chaimowitschem, Belou Khunem, Jankel-Jurovským, vrahem carské rodiny a jinými četnými kanálovými „humanisty“, odkojenými „svatými“ knihami Talmudu.

Není pochyby, že jedině Židé vědí nejlépe, jak „humanitářsky“ ovládat gojimy a jak ve válce (židozедnáři vyvolané) zbavit se hladce smradlavých konzerv mezi árijci, nebo chleba z pilin, nebo bot s papírovými podešvemi, aby armáda v poli mohla na židovské dodavatele denně vzpomínat! (Stalo se za světové války v rakouské armádě).

Rovněž je nesporné, že k takovému „pokroku“ je Židům třeba ovládnutí křesťanů a to nejen hospodářsky, ale i politicky - proto je povinností „pokrokových socialistů“ a židobolševiků kandidovat Židy za poslance a ministry, zkrátka za své vůdce. Jedině tím způsobem mohou Židé plně rozvinout svoje rasové vlohy a přednosti. Marxisti všech odstínů jsou proto židovstvím zplozeni a podporováni, aby jejich volebními lístky dostali se do politického popředí, když tam propašovali napřed své zednářské zjednance.

„**Majetek je krádež!**“ - hlásá s Proudhonem Žid Karl Marx (vlastním jménem Mardochej, syn rabínův!), a asi proto jsou Židé největšími boháči na světě! - přesto, že je jich pouhá hrstka v národech!

Jestliže však Židé nevynikli jako „vojáci - malované děti“, přece pomáhali křesťanům obětavě v té těžké době, jak mohli. Poslali aspoň na frontu za sebe z Haliče svoje vši - a po válce nám dali vázané kandidátní listiny, osobou p. dr. Alfréda Meisnera a p. dr. Wintra. Ať jsou jim za to macesy lehké!

Panu státnímu návladnímu v Praze

Pod heslem p. prezidenta republiky „Pravda vítězí“ dovoluji si, p. státní návladní, upozornit na toto:

Je Vám i policii známo, že se v Praze tajně schází lidé s temnými, záhadnými cíli, individua štítící se světla i veřejné kritiky, sestávající většinou v těchto sdruženích z cizích Židů?

Jsou to tzv. svobodní zednáři, jejichž tajná střediska nebude zajisté za těžko ani Vám, p. státní návladní, ani polici v Praze zjistit. Že se toto tajemné spolkaření nezabývá věcmi poctivými ani humánními, je více než pravděpodobné, protože když je u nás tolik humanistů veřejných (koncesovaných), tak podzemní humanita je tím podezřelejší!

I prostému občanu je známo, že na základě zákona na ochranu republiky je každé tajné shromažďování stíháno trestním zákonem jako zločin! (V jiných státech byly zednářské lóže dávno rozmetány, kupř. v Itálii, v Německu, Rakousku a ve Španělsku. - dodateč. pozn.)

Proto je zajisté jen v zájmu státním a národním, aby aspoň vůdčí členové tohoto tajného sdružení byli vypátráni a řádně i veřejně, podle zákona, obžalováni a souzeni, aby i veřejnosti bylo jasno, z čeho se tito zednáři obohatili i proč se skrývají!

Dovolávaje se, p. státní návladní, i demokratických zásad pana prezidenta republiky, že všichni občané jsou si před zákonem rovni, tudíž i Židé, připomínám zdvořile, že jste mne podle zákona na ochranu republiky obžaloval a před soud postavil proto, že jsem vystavil v Praze cyklus svých obrazů Zrcadlo Židů a napsal k němu pravdivou informační předmluvu - a nestačilo, že jsem byl jednou osvobozen, obžaloval jste mne znovu, až teprve druhým senátním a definitivním rozsudkem osvobozujícím stal jsem se opět zachovalým občanem.

Nuže, bude zajisté demokratické, když použijete téhož zákona i na cizince, Židy, kteří se slézají tajně, nezákonně a podáte na dopadené členy tzv. „svobodného zednářstva“ aspoň jednu žalobu, když bylo nutno na křesťana a státního příslušníka podat žaloby dvě!

Jako skutečný árijský křesťan a nadšený obdivovatel humanitářských hesel, prosím, pane státní návladní, aby při eventuelním vypátrání a vybrání některého pelechu tajných lóží zednářských nebylo používáno policejních gumových obušků, jako nedávno vůči našim českým árijským studentům, demonstrujícím pro numerus clausus.

Končím opět heslem p. prezidenta republiky: „Nebát se a nekrást!“ - což zřejmě je skrývajícím se „svobodným zednářům“ jen pro posměch a jen řádný, veřejný soud nejlépe může je přimět, aby vysvětlili, odkud jdou prameny jejich bohatství!

Možné je i to, že jsou to „humanitářští“ pašeráci kokainu, nebo mezinárodní obchodníci s křesťanskými děvčaty - a snad jsou oboje.

V hluboké úctě

Karel Rélink

V Praze, v prosinci 1929

Otištěno téhož roku v Nár. Republice, č. 49, r. VIII.
Pouze vsunuta poznámka o rozpuštění lóží v jiných zemích

OBČANÉ!

Obstarejte svoji potřebu
(malou i velkou)

**výhradně u židovských
obchodů!!**

Heslo:

„V rámci vánoční nadílky.“